

Toespraak van Hans Sytsema namens de Vereniging Molenvrienden Rottemerengebied Op 26 oktober 2024 t.g.v. het 25 jarig jubileum van het Molenmuseum te Zevenhuizen

Het is mooi dat wij hier vandaag bij elkaar zijn om het vijftienvijftigjarig bestaan van het Molenmuseum te vierd. Als ik dit zeg dan rijst meteen de vraag waarom is dat dan mooi en waarom zijn die molens dan zo belangrijk. Ja, ze zijn mooi, ze passen in ons landschap en het zijn robuuste technische hoogstandjes. Maar dat is niet alles. De esser is dat Nederland er zonder die molens totaal anders zou hebben uitgezien. De dorpen in de gemeente Zuidplas zouden niet hebben bestaan als 175 jaar geleden de Zuid niet met molens was drooggemalen, om maar te zwijgen de mogelijkheid van een Vijfde Dorp..... Dat plan zou dan letterlijk en figuurlijk in het water zijn gevallen....

Niet geheel toevallig werd hier vlakbij, in het dorpshuis Swanla, ook vijftienvijftig jaar geleden, een musical opgevoerd die in het geheel was gewijd aan de droogmaking van de polder. De musical, genaamd de Polderromanc was geschreven door Pou Hofman en er werkten in totaal bijna honderd inwoners aan mee. Ook ik. Tot mijn grote schrik moest ik ook zingen. De beginregels van één lied zij mij redelijk bijgebleven en die zal ik nu – wees gerust – nie zingen maar v oordragen:

*Het bouwen van zo'n molen vergde heel van mannenkrac.
Zware planken en uit klei gewonnen steen...*

Dat is iets waar we vandaag de dag eigenlijk niet meer bij stilstaan. Dat er werd gebouwd zonder machines zoals wi die nu kennen en dat de dijken ook handmatig werden

honderden molens stond er in Zuid-Holland. Zo halverwege e 19^e eeuw de periode van de industriële revolutie werd egonnen met het vervangen van molens door toomgemalen. De molens werden bijna allemaal gesloopt. Iet moeite is voorkomen dat ze allemaal verdwenen en zo ebben we gelukkig hier en daar nog wat nationaal erfgoed ver. Onze Molenviergang in de Tweemanspolder is daar eei niek voorbeeld van. Wij als Molenvrienden ondersteunen eze monumenten met raad en daad. *Met honderden onateurs en sponsors zijn we een club die draagvlak heef innen de gemeenschap.* Om de waarde van deze molens te annen en om ze ten volle te waarderen is het ook van groot elang om de geschiedenis te kennen en om te weten hoe at er in deze omgeving vroeger uitzag. Als je weet wat je iist, waardeer je des te meer wat je nog over hebt. Daarom ook van immens belang dat de geschiedenis van de molens wordt vastgelegd en tentoongesteld. Laat dat nou ecies zijn wat hier in het Molenmuseum gebeurt. De onndlegger van dit Museum, onze Arie Dekker, heeft onnikenwerk verricht door allerlei archieven te doorzoeker n informatie vast te leggen over het molenverleden. Ook ad hij de visie om hier een museum voor op te starten. rvolgens heeft hij vrijwilligers om zich heen verzameld en er doorgewerkt om het resultaat uit te breiden. En zo orden er ook nu nog allerlei vondsten gedaan en wordt er

verzameung toegevoegd. Het museum draagt er aan bij da ook de jeugd de waarde van het molenerfgoed tot zich kan nemen. Zo kunnen scholen hier een excursie krijgen en leerlingen ondersteuning bij het maken van een scriptie. Belangrijk, want wie de jeugd heeft, heeft de toekomst.

Voor ons als Molenvrienden is het Arie Dekker Molenmuseum een uitermate belangrijke factor bij het levend houden van het molenverleden en de vertaling daarvan naar het heden. Ofwel het in stand houden van de molens die we nog hebben. Daarom ondersteunen wij ook dit museum met raad en daad en hebben wij ook graag financieel bijgedragen aan de viering van dit jubileum. Wij feliciteren het Museum dan ook van harte met deze mijlpa en danken alle vrijwilligers van het museum van voor hun grote betrokkenheid en inzet. Ik zou zeggen: op naar het volgende jubileum

